

А съвѣстѣта като е дадена отъ Бога, за единъ управителъ и наставникъ на човѣка, тя все го бута за всѣка погрѣшка, като, че го чуква по челото, и много гризе сърдцето му, отъ която нѣма мира; тя е като единъ прѣдобъръ наставникъ стига само да ѝ слушаме и да и са покоряваме.

СИГОРЕНЪ ХУДОЖНИКЪ (*занаятчий*).

Пять художества, десять неволи.

Художеството или занаята е златно нѣщо; никой влогъ (капиталъ) не може да бѣде по-добрѣ вложенъ освѣнъ тойзи, който произлазя само отъ едно добрѣ истжщено художество. Художеството е най-добрій имотъ, най-сигуренъ приходъ, всѣкидневна печала и единъ оздравенъ влогъ; съ занаята човѣкъ много подалечъ отива, отъ колкото съ единъ товаръ иманье; за него всичкій свѣтъ е отворенъ и само съ него може човѣкъ най-лесно да го обиколи, а на връщанье пакъ да намѣри своето. Несрамувай са прочее отъ занаята какъвто и да бѣде той, нѣ побързай та го испечи; нѣма художество, което да не е кадърно да прѣхрани и обогати човѣка, стига само да иска нѣкой и да умѣе какъ да са подрѣди. За това ти си не разбивай главата у много художества, не губи си врѣмето и младината съ много, а научи само **едно**, но добрѣ, па го работи на здраво, та нещевъ **остана** гладенъ; пословицата казва: »заловишь ли са о нѣщо, дрѣжъ са за него, защото който търси много загубва и малкото; който при хлѣбъ търси баница, той пристая и за кукоружникъ; който си мѣнува художествата и залавя ту едно ту друго, не само е неблагополученъ, но юще бива петименъ за корица хлѣбецъ, и ходи да са скита замаянъ; той е неволенъ и безсиленъ у всичко, щото най-сѣтнѣ испада до просяние!«

Многото художества повреждатъ и най-добрія масторъ; всѣко художество и всѣка работа изискватъ